

ویژه کارکنان شهرداری ها، دهیاری ها و شوراهای های اسلامی شهر و روستا

حوادث طبیعی و غیر مترقبه، انواع غیر مترقبه طبیعی

زمین لرزه

بررسی اصطلاحاتی نظیر کانون زلزله، گسل اشتقاق قاره، کمربند زلزله و... در شناخت بهتر زلزله ضروری به نظر می رسد. لذا در ادامه به تعریف این اصطلاحات پرداخته می شود.

کانون زلزله

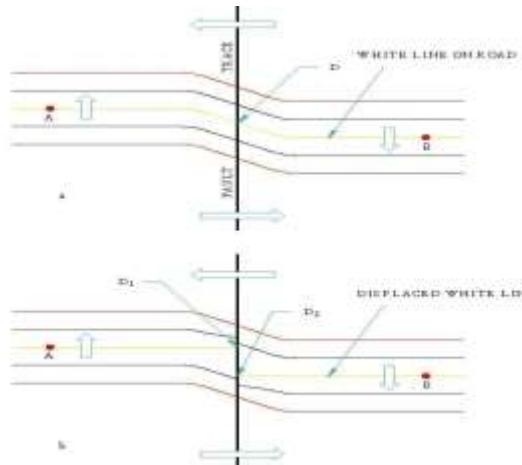
محلی که منشأ زلزله بوده و تخلیه عمدۀ انرژی از آن جا آغاز می گردد، کانون زلزله و نقطه بالای کانون در سطح زمین، مرکز زلزله نامیده می شود.

از میان نظریات گوناگونی که در رابطه با منشاء زمین لرزه ها ارائه شده است، نظریه "بازگشت کشسان" از جامعیت بیشتری برخوردار است. بر اساس این نظریه عامل ایجاد تغییر شکل در سنگ ها ایجاد شکستگی در آنها و زمین لرزه در آنها معمولاً نیروهای افقی جهت داری است که در اثر حرکت و جابجایی ورقه های سنگ کره ایجاد می شود. در بسیاری موارد بر اثر انباسته شدن زیاده از حد انرژی در سنگ، حرکاتی در امتداد شکستگی ها و گسل های قبلی موجود در سنگ رویداده و در ضمن رها شدن انرژی ذخیره شده، زمین لرزه هایی بوجود می آید. به همین دلیل در زمان بررسی لرزه خیزی یک منطقه باید تاریخچه لرزه ها و گسل های فعال و لرزه را مورد بررسی قرار داد. البته باید توجه نمود که در یک زمین لرزه، تمام طول گسل جایجا نمی شود، بلکه بخش هایی از آن مقاومت می نمایند. این بخش هایی به ظاهر فاقد جابجایی ممکن است در زمان دیگر گسیخته شده و زمین لرزه ای را به وجود آورند. علاوه بر این بر اثر آتشفسان ها، ریزش سقف غارها و معادن، ایجاد بهمن، برخورد شهاب سنگ ها، فعالیت های بشری و... نیز زمین لرزه هایی ایجاد می شود که درصد ناچیزی از زمین لرزه های کوچک را تشکیل می دهند. بسیاری از زمین لرزه ها با تعدادی حرکات ضعیفتر در پیش و پس از حرکت اصلی همراهند که به نام های پیش لرزه و پس لرزه خوانده می شوند.

نظریه بازگشت گشسان

بر طبق این نظریه، نیروهای تغییر شکل دهنده فعال پوسته زمین که موجب تغییر شکل صفحه‌ها (خمشدگی، کشیدگی و فشردگی)، اصطکاک بین صفحه‌های برخورد کننده، گرادیان (تفاوت) بالای دما و ... می‌شوند به طرز قابل توجهی در افزایش تنش نقش دارند. این نیروها در قسمت‌های سطحی که سنگ‌ها رفتار خمیدگی کمتری از خود نشان می‌دهند، به تدریج باعث تغییر شکل گشسان سنگ‌ها می‌شوند. زمانی که میزان تغییر شکل گشسان از لایه‌ها، به حالت اولیه خود باز می‌گردد، ترک خوردن سنگ از نقطه کانون شروع و با سرعت حدود ۳ کیلومتر بر ثانیه در امتداد صفحه منتشر می‌شود. به این ترتیب انرژی که به صورت "تنش گشسان" در سنگ ذخیره شده بود، به طور ناگهانی آزاد شده و زمین لرزه را ایجاد می‌نماید.

در شکل شماره زیر، (a) خط سفید وسط جاده است که عمود بر خط اثر گسل در روی سطح زمین می‌باشد. نقاط A، B در اثر نیروهای تکنونیک در جهت مخالف یکدیگر حرکت کرده و باعث خم شدن جاده در محل برخورد با گسل می‌گردند. شکل (b) جاده مزبور را پس از وقوع زلزله نشان می‌دهد. گسیختگی در نقطه D ایجاد شده و صخره‌های تحت تنش در هر طرف گسل به حالت فنری به D₁ و D₂ باز می‌گردند.

چگونگی نظریه بازگشت گشسان در جاده

